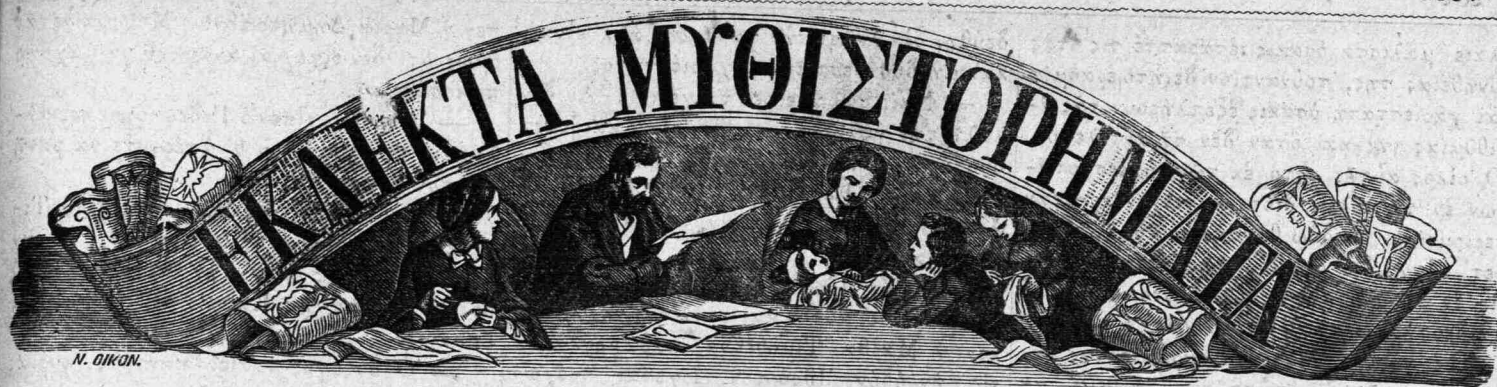

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

5. Όδος Πατησίων αριθ. 5.

Αί συνδρομαί αποστέλλονται απ' ευθείας εις Αθήνας διά γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσού κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΦΩΛΕΑ ΕΥΓΕΝΩΝ, μυθιστορία ρωσική 'Ιβάν Τουργκένιεφ, μετάφρ. **Β. ΟΛΙΒΙΕΡΟΣ Ο ΝΟΘΟΣ, μετά εικόνας, (συνέχ.), μυθ. Ε. DUBREUIL, μετάφρ. Σ. Τ. — Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Α. Δουμά, (συνέχ.), μετάφρ. Δμλ. — Η ΠΑΤΡΙΣ ΑΔΕΛΦΟΝΕΙ, αληθής ιστορία.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προσληρωτία

Έν' Αθήναις φρ. 8 ταίς επαρχίαις 8,50
έν τῷ εξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.
Έν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Ο 'Ιβάν Τουργκένιεφ (Ivan Tourguénef) διάσημος ῥώσος μυθιστοριογράφος ἐγεννήθη ἐν Όρελ τῆς Ρωσίας τὴν 9 Νοεμβρίου 1808. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του εἰς Μόσχαν καὶ Πετρούπολιν μετέβη πρὸς τελειοποίησιν του εἰς Βερολίνον. Έπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του διωρίσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Έσωτερικῶν, τὰς δὲ ὥρας τῆς σχολῆς του ἐχρησιμοποίησε εἰς συγγραφὴν καὶ κατὰ πρῶτον τὸ κοινὸν ἐγνώρισεν αὐτὸν τῷ 1843 διὰ τῆς ἐκδόσεως συλλογῆς ποιήσεων. Μελέτη τις περὶ τῶν ἔργων τοῦ Γογόλ, ἑτέρου ῥώσου συγγραφέως, ἐπέσυρε τὴν κατ' αὐτοῦ δυσμένειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τῆς θέσεώς του παύσις. Τότε, τῷ 1847, μετέβη πρῶτον εἰς Γερμανίαν, εἰτα εἰς Παρίσιους, μεθ' ὃ ἐπέστρεψεν εἰς Πετρούπολιν αὐθις. Γνωρίζων ἄριστα τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἔγραψε τινὰ τῶν ἔργων του εἰς αὐτὴν, καὶ τὰ ἔργα του ταῦτα—ποιήσεις, δράματα, κωμωδία καὶ μυθιστορήματα—διακρίνονται διὰ τὴν κομψότητα τῆς ἐκφράσεως, τὸ λεπτόν καὶ ἀκριβὲς τῆς παρατηρήσεως καὶ τὴν ἡρεμὸν διεξαγωγὴν τῶν μυθιστορημάτων του, ἅτινα δὲν περιέχουσιν οὔτε ἐγκλήματα, οὔτε πολλὰ συμβάντα, τὰ πλεῖστα δὲ μετεφράσθησαν εἰς τὰς κυριωτέρας γλώσσας τῆς Εὐρώπης. Ο 'Τουργκένιεφ οὐδεμιᾶς σχολῆς ἀκόλουθος εἶναι, τὸναντίον πάντοτε ἠκολούθησε τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐμπνεύσεις, ἐξετάζων τὸ πλοῦσιον θέμα τῆς μελέτης τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του ἔζησεν ἐν Γαλλίᾳ, ἐξόριστος ἐκ Ρωσίας, ἔνθα ἀνεγδότως δι' ἄρθρων καὶ λοιπῶν συγγραφῶν ἐιργάσθη ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας ἐν Ρωσίᾳ, καὶ ἠτύχησε νὰ ἴδῃ ἐκπληρούμενον τὸν πόθον του τοῦτον. Ἡ Φωλεὰ Εὐγενῶν, ἥς μετὰφρασιν ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς

σήμερον προσφέροντες τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, μεγίστην ἐντύπωσιν προῤῥήνησεν ὅτε κατὰ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν Πετρούπολει καὶ παρευθὺς ὑπερβάσα τὰ ῥωσικὰ ὅρια ἐγένετο γνωστὴ καὶ εἰς μέγιστον τῆς Εὐρώπης μέρος, καὶ δικαίως διότι ἐν αὐτῇ μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ λεπτότητος ζωγραφίζονται σκηναὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ῥωσικοῦ βίου, θεωρεῖται δὲ ὡς τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον καὶ διακεκριμένον ἔργον τοῦ Τουργκένιεφ. Ἀγων τὸ ἐξηκοστὸν τέταρτον τῆς ἡλικίας του ἔτος ἀπέδωκεν ἐν Βουζιάδ, πλησίον τῶν Παρισίων, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1883, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος. Ο νεκρὸς του ἐκηδεύθη μετὰ μεγάλης πομπῆς, κομισθεὶς εἰς Πετρούπολιν, εἰς ἣν πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου του τῷ εἶχεν ἐπιτραπῇ νὰ ἐπανέλθῃ, ἀλλ' ἡσάδεις δὲν ἐπωφελήθη, διότι ἡγάπα τὴν Γαλλίαν καὶ ἐπεθύμησε ν' ἀποθάνῃ ἐν αὐτῇ.

— Τοιοῦτοτρόπως, εἶπεν ὁ Καλιτίν, πολὺ ὀλίγην ὄρεξιν ἔχων νὰ διαγῇ τὸν ἡσυχὸν ἀγροτικὸν βίον, θὰ ᾔηναι ἀνωφελὲς νὰ μεταβαίνωμεν τὸ θέρος εἰς τὴν ἐξοχὴν. Πολλὰκις ἡ Μαρία Δημητριάδνα ἐπόθησεν ἐκ βάθους καρδίας τὸ ὠραῖόν της χωρίον Ποκρόφσκ, μετὰ τὸν χειμάρρον του, μετὰ τὰ ἐκτεταμένα λιβάδιά του καὶ μετὰ τὰς δροσερὰς σκιερὰς δενδροστοιχίας του, οὐδαμῶς ὅμως ἀντέλεγε πρὸς τὸν σύζυγόν της, βαθέως σεβομένη τὸ πνεῦμά του καὶ τὴν ἐκ τοῦ κόσμου πείραν του. Ἐπὶ τέλους κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκείνου, μετὰ δεκαεπταετῆ ἔγγαμον βίον, καταλιπόντος υἱὸν καὶ δύο θυγατέρας, ἡ Μαρία Δημητριάδνα ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε συνειθίσῃ εἰς τὴν οἰκίαν της καὶ εἰς τὸν βίον τῆς πόλεως, ὥστε οὐδ' ἐσκέφατο πλέον νὰ καταλίπῃ τὸ Ο...

ΦΩΛΕΑ ΕΥΓΕΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΡΩΣΙΚΗ ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ

Α'

Ἐπῆρχετο ἡ δύσις ὠραίας ἐαρινῆς ἡμέρας· τῇδε κἀκεῖσε μικρὰ ῥοδινὰ νέφη ἐκυμάτιζον εἰς τὸν οὐρανόν, φαινόμενα ὅτι ἐχάνοντο μᾶλλον εἰς τὸ βάθος τοῦ κυανοῦ οὐρανοῦ χρώματος ἢ ὅτι ἐπλανῶντο ὑπὲρ τὴν γῆν.

Ἐμπροσθεν ἀνοικτοῦ παραθύρου εὐπροσώπου οἰκίας κειμένης εἰς ἐξωτερικὴν τινα ὁδὸν τῆς πρωτευούσης τῆς διοικήσεως τοῦ Ο... — ἡ ἱστορία συμβαίνει κατὰ τὸ 1842 — δύο γυναῖκες ἐκάθηντο, ἐξ ὧν ἡ μὲν θὰ ἦτο πεντηκονταετής, ἡ δὲ ἐβδομηκονταετής. Ἡ πρώτη ὠνομάζετο Μαρία Δημητριάδνα Καλιτίν, ὃ δὲ σύζυγος αὐτῆς, πρῶην ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως, γνωστός κατὰ τὴν ἐποχὴν του ὡς ἐπιτηδεύματος εἰς τὰς ὑποθέσεις του, χαρακτῆρος δὲ ἀποφασιστικοῦ καὶ τολμηροῦ καὶ φύσεως ὀξύχολου καὶ ἰσχυρογνώμονος, εἶχε πρὸ δεκαετίας ἀποθάνῃ. Εἶχεν ἀρκετὰ καλῶς ἀνατραφῇ καὶ σπουδᾶσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἀλλὰ γεννηθεὶς εἰς λίαν πρόσκαιρον τάξιν, ἐνόησεν ἐνωρίτατα ὅτι ἀνάγκη ὑφίστατο νὰ λαβῇ στάδιόν τι καὶ νὰ σχηματίσῃ μικράν τινα περιουσίαν. Ἡ Μαρία Δημητριάδνα εἶχεν ὑπανδρευθῇ τοῦτον ἐξ

ἔρωτος, διότι ἦτο ἀρκετὰ εὐμορφος, εὐφυὴς καὶ ἡδύνατο, ὁσάκις ᾔθελε, νὰ φαίνεται λίαν ἐράσμιος. Ἡ Μαρία Δημητριάδνα — τὸ γένος Πεστῶφ — ἀπώλεσε τοὺς γονεῖς αὐτῆς ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, καὶ πλεῖστα ἔτη διήλθεν ἐντὸς παρθεναγωγείου τῆς Μόσχας, μεθ' ὃ εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ ἐκ κληρονομίας προελθὼν αὐτῇ χωρίον Ποκρόφσκ, πεντήκοντα βέρστια ἀπέχον τοῦ Ο... , μετὰ τῆς θείας αὐτῆς καὶ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ της, ὅστις βραδύτερον κληθεὶς εἰς Πετρούπολιν ἵνα ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν διετήρησε μέχρι τοῦ αἰφνιδίου αὐτοῦ θανάτου τὴν θείαν του καὶ τὴν ἀδελφὴν του εἰς κακίστην θέσιν. Ἡ Μαρία Δημητριάδνα ἐκληρονόμησε μὲν τὸ Ποκρόφσκ, ἀλλὰ δὲν διέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ. Τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ γάμου αὐτῆς μετὰ τοῦ Καλιτίν, κατορθώσαντος νὰ κατακτήσῃ τὴν καρδίαν της εἰς ὀλίγας ἡμέρας, τὸ Ποκρόφσκ ἀντηλλάγῃ δι' ἄλλου κτήματος, πολὺ μεγαλειότερον εἰσόδημα ἔχοντος, ἀλλὰ στερουμένου οἰκίας καὶ τέρψεως, ταῦτοχρόνως δὲ ὁ Καλιτίν ἀγοράσας οἰκίαν εἰς Ο... ἐγκατέστη ὀριστικῶς μετὰ τῆς συζύγου του. Ἐγγύς τῆς οἰκίας ἐξεστεινέτο μέγας κήπος, συνορεύων ἐξ ἐνὸς μέρους μετὰ τοὺς ἔξω τῆς πόλεως εὐρισκομένους ἀγρούς.

— Τοιοῦτοτρόπως, εἶπεν ὁ Καλιτίν, πολὺ ὀλίγην ὄρεξιν ἔχων νὰ διαγῇ τὸν ἡσυχὸν ἀγροτικὸν βίον, θὰ ᾔηναι ἀνωφελὲς νὰ μεταβαίνωμεν τὸ θέρος εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Πολλὰκις ἡ Μαρία Δημητριάδνα ἐπόθησεν ἐκ βάθους καρδίας τὸ ὠραῖόν της χωρίον Ποκρόφσκ, μετὰ τὸν χειμάρρον του, μετὰ τὰ ἐκτεταμένα λιβάδιά του καὶ μετὰ τὰς δροσερὰς σκιερὰς δενδροστοιχίας του, οὐδαμῶς ὅμως ἀντέλεγε πρὸς τὸν σύζυγόν της, βαθέως σεβομένη τὸ πνεῦμά του καὶ τὴν ἐκ τοῦ κόσμου πείραν του. Ἐπὶ τέλους κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκείνου, μετὰ δεκαεπταετῆ ἔγγαμον βίον, καταλιπόντος υἱὸν καὶ δύο θυγατέρας, ἡ Μαρία Δημητριάδνα ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε συνειθίσῃ εἰς τὴν οἰκίαν της καὶ εἰς τὸν βίον τῆς πόλεως, ὥστε οὐδ' ἐσκέφατο πλέον νὰ καταλίπῃ τὸ Ο...

Ἡ Μαρία Δημητριάδνα κατὰ τὴν νεότητά της ἔθεωρεῖτο ὠραία ξανθή, ἐν πεντηκονταετίδι δὲ ἡλικίᾳ τὰ χαρακτηριστικά της διετήρουν ποτὶν τα θέλγητρον, καίτοι ἐγένοντο χονδροειδέστερα. Ἦτο μᾶλλον εὐαίσθητος παρὰ καλὴ καὶ ἐν ταύτῃ ἡλικίᾳ διετήρει τὰ ἐλαττώματα μαθητρίας παρθεναγωγείου· εἶχε χαρακτῆρα χαδευμένου παιδίου, ἦτο ὀξύθυμος καὶ ἐ-